

Як три сестри, три кручі обнялись
Над плином вод нестримних і цілющих.
Міць трьох народів, ніби сонце, сущих
Тут проросла, мов степ заколосивсь.

На березі крутому зупинись...
Віків рукостискання неминуще.
Що є на світі за єднання дужче?
Тож цій землі, як матері, вклонись.

Ще Київ спить у сяйві голубому.
Закохані вертаються додому,
їм сонце посилає свій привіт.

Щаслива ніч, що прожене утому,
І день отой, що в подиві новому
Благословить на дружбу й працю світ!

1975

Текст наводимо по книзі [Антологія української поезії](#) (том 6). Українська Радянська поезія. Твори поетів, які ввійшли в літературу після 1958 р. — Київ, видавництво художньої літератури «Дніпро», 1986.